

Leif Lørring fratræder som rektor for Danmarks Biblioteksskole

Af Erland Kolding Nielsen

Med Leif Lørrings pensionering fra rektorposten ved Danmarks Biblioteksskole afgår den kun tredje rektor i institutionens godt 50-årige historie som selvstændig læreanstalt efter grundlæggeren Preben Kirkegaard (1956-1983) og Ole Harbo (1983-1998).

Erland Kolding Nielsen
Direktør, Det Kongelige Bibliotek
ekn@kb.dk

På mange områder har Leif Lørring stået for kontinuiteten og fuldendelsen af den linie, ambitioner og aktiviteter, forgængerne satte i gang, om end Lørring i kraft af sin baggrund også har sat et eftertrykkeligt personligt præg på institutionen i sin embedsperiode.

Leif Lørring kom fra stillingen som overbibliotekar ved Danmarks Pædagogiske Bibliotek og havde tidligere været lektor i kulturgeografi ved Danmarks Lærerhøjskoles Geografisk Institut og i årene 1982-86 prorektor ved Højskolen. I 1990 lykkedes det daværende overbibliotekar Mette Stockmarr at overtale ham til at blive souschef ved biblioteket, og dette karriereskift nød biblioteksvæsenet godt af hele den sidste halvdel af hans arbejdsliv. Både som overbibliotekar og rektor kom aspekter af hans faglige ballast i form af fremragende analytiske og pædagogiske evner på såvel det faglige, professionelle og didaktiske område hans institutioner til gode.

Hans forgænger, Ole Harbo, havde fået gennemført den nye lov om Danmarks Biblioteksskole, der trådte i kraft i januar 1998, men bestemmelserne om skolens status som højere læreanstalt skulle først træde i kraft, når skolen havde vist sin forskningsduelighed gennem en international forskningsevaluering. Denne blev gennemført af Lørring med virkning fra d. 1. januar 2000, hvorefter ph.d.-uddannelsen kunne påbegyndes med det resultat, at der ved hans afgang var "produceret" 9 ph.d.ere og 22 er på vej; et ganske højt tal, der samtidig tilsiger, at der var lagt et godt forarbejde i årene forud, herunder med opkvalificering af ældre lærere, hvoraf nu mindst halvdelen er på ph.d.-niveau eller højere, og nyansættelser af nye, højt kvalificerede. Denne proces er gået hurtigere end ventet, og udviklingen fra professionsskole over mellemlang, videregående læreanstalt til universitetsniveau og –status blev formelt afsluttet med kompetence og ret til at tildele doktorgraden i biblioteks- og informationsvidenskab fra 2005, i øvrigt sammen med en række af de øvrige højere læreanstalter under Kulturministeriet. I 2006 kunne skolen som den første og hidtil eneste konferere den første lærer graden inden for kulturformidlingsområdet.

Biblioteksskolen udbygning som forskningsinstitution har ligget Lørring afgørende på sinde i forlængelse af forgængernes indsats. Denne udvikling har dels forudsat en ny stillingsstruktur, d.v.s. endelig og fuld overgang til den universitære, dels krævet en ikke ringe ledelsesindsats, idet forskningskompetencer og -aktiviteter skulle bredes ud fra at være noget, forholdsvis få havde andel i, til at omfatte næsten hele institutionen og op på et niveau, der afspejles i internationale rangordninger baseret på citationsfrekvens.

Og begge dele er lykkedes. Efter mange års seje og til dels ukonstruktive forhandlinger og forhaling faldt førstnævnte på plads i 2000. Og af en svensk citationsanalyse inden for Library and Information Science fra 2005 fremgår det, at mens skolen i tidligere undersøgelser, dækkende 5-årene 1990-95 og 1996-2000, ikke var blandt de 25 mest citerede universiteter, er den for perioden 2001-04 røget ind på tredjepladsen efter Indiana og Rutgers universiteter og foran en række førende amerikanske og andre europæiske universiteter og biblioteksskoler i øvrigt.

Denne position, der naturligvis bygger på en lang udvikling under forgængerne, er dog også nået gennem en betydelig forøgelse af forskningsressourcerne, idet der er flyttet ca. 10 % af

Leif Lørring

DANMARKS BIBLIOTEKSSKOLES målgrupper er primært

Potentielle studerende

Studerende

Forskere i ind- og udland

Erhvervsaktive i den biblioteks- og informationsvidenskabelige offentlige og private praksisverden

skolens finanslovbevilling over til forskning som følge af en omfattende administrativ omorganisering. En anden årsag er formentlig den nye struktur med organisering i 3 institutter til afløsning af fagområder og centre, som var forberedt af Harbo, men gennemført i en mere radikal udgave kort efter Lørrings tiltrædelse i 1998.

Den udvikling kulminerede på en måde også med tildelingen af Kulturarens Forskerskole fra 2003 i samarbejde med en række læreanstalter og kulturarvsinstitutioner, en institutionel ramme om et ABM-sektorens eksperimentarium, som han og Carl Gustav Johannsen har kaldt den i en artikel i et nyligt udkommet festskrift. Dermed er der sat et vigtigt pejlemærke for hans efterfølger.

Det har nemlig også været et erklæret mål for Lørring, at skolen ikke (for)blev et elfenbenstårn, men at betydelige dele af forskningen skulle basere sig på eller ske i tæt samspil med "praksisverdenen" (et typisk Lørring-udtryk), idet ca. 60 % af skolens aktiviteter på området må kategoriseres som anvendt forskning, i første række i samspil med folkebibliotekssektoren, men også en række private og offentlige institutioner samt i de senere år i stigende omfang tillige forskningsbiblioteksverdenen. Skolens store problem har

altid været, at den som "profet" inden for LIS er langt mere kendt i udlandet end i jantelovens fædreland, men jeg synes, at denne udvikling er ved at være vendt.

Denne "embedsnekrolog" har fokuseret på forskningssiden af Danmarks Biblioteksskoles udvikling. På uddannelsessiden har udviklingen nok været mindre revolutionerende. Bacheloruddannelsen er blevet justeret, kandidatuddannelsen dog ændret væsentlig, idet der omsider er vundet genklang for humanistiske og samfundsvidenskabelige – ikke blot informationsvidenskabelige i snævrere forstand – synsvinklers og elementers indtog i denne. I dag kan kandidatuddannelse virkelig siges at omfatte organisering af, forskning i og formidling af både viden og kultur. Der er indført en masteruddannelse, der også har afløst de ældre etatsbaserede efteruddannelser for den statslige sektor. Og i 2004 gennemførtes midt under en interessant europæisk uddannelsespolitisk diskussion en uddannelsesevaluering på baggrund af de nordamerikanske akkrediteringsstandarder for bibliotekaruddannelser.

Samarbejdet med andre universiteter og læreanstalter er fortsat blevet udvidet og udviklet, og også på det uddannelsesorganisatoriske område

har Lørring øvet en fin indsats, bl.a. med initiativet til KUR, Kulturministeriets rektorkollegium, en parallel til universiteternes under videnskabsministeriet. Og Danmarks Biblioteksskole implementerede, først og fremmest som resultat af den senere professor Niels-Ole Pors's indsats, som den første læreanstalt i Danmark Bologna-processens standarder.

Leif Lørring kan i sin såkaldt tredje alder se tilbage på store resultater af det karriereskift, han foretog i 1990. De er gennemført med blik for både kontinuitet og fornyelse samt vilje til at gennemføre sine mål parret med den venlige, imødekommende, iderige, men også meget (over)talende stil, som er så karakteristisk for ham.

Rektorer for DANMARKS BIBLIOTEKSSKOLE 1956 - 2007

Leif Lørring 1998 - 2007

Ole Harbo 1983 - 1998

Preben Kirkegaard 1956 - 1983